

Já býval hodný táty syn

Pavel Bobek

1. Já býval hodný táty syn, to kdekdo o mně ví,
byl jsem kovboj, myl jsem okna, nádobí,
měl jsem málo do začátků, jak čas míjel, ještě míň,
pak přišlo ráno rán, já byl jsem dotázán,
jestli nechtěl bych se velkým hercem stát
a mládí své já na hůl začal brát.
2. Když záhy nastal lepší čas, já moc dobře jsem si žil
a kovboj rychlým cvalem zmizel v dál,
a smát se jen a sólo hrát, to byl můj ideál,
léty prý jsem rost a rost, kdekdo slavný byl můj host,
co mě čeká, já jsem neměl tušení,
já se smával radám zkušených.
3. Co říci vám, když vzpomínám, jak hladce oholen,
já náhle zrcadlem byl osloven:
"Tak se díváš tam kde míváš klidný výraz každý den,
však, kdepak je tvůj hlas, kam se poděl tmavý vlas,
tak jen v koutě tiše stůj a poslouvej,

hrát dál smíš jen rolí výprodej.
Jipi já já jou, jupí já já jej,
jseš chlap, tak své dojetí skrej!
Hrát dál smíš jen rolí výprodej.
4. Sladká vůně pomerančů a ten kovboj, jak ho znám,
je stále mlád, snad jen díky záplatám.
Svoje místo s dobrou radou jiným bláznům přenechám,
stejně nemám nadání, snad jinde je mé poslání,
proč jen
mládí své já na hůl začal brát.
5. = 1.